

Пам'ятайте
про
Україну!СВОВОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКСВОВОДА
UKRAINIAN DAILYРедакція і Адміністрація
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК ХСІІ

Ч. 55.

ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 22-ГО БЕРЕЗНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 22, 1985

No. 55.

VOL. XCII

Друкують книгу про
мартирологію УКЦеркви

Балтимор, Мд. — У зв'язку із ювілейним святкуванням 1000-річчя Християнства Русь-Україна В-во „Смолоскип“ видає збірник документів про переслідування Української Католицької Церкви. Ця книга на приблизно 700 сторінок, що її видання пов'язане з великими коштами, мала б повинитись уже в травні 1985 року.

Видання цієї книги про мартирологію УКЦеркви пов'язане також тісно із 40-літтям арештів українських Владик 11-го квітня 1945 року, після яких КГБ у тісній співпраці із московською патріархією започаткувало масові релігійні переслідування в Україні. Важливим є, щоб до відома світу довести про безмежні страждання сотень тисяч українських вірних на чолі з Владиками, священниками та членами монастирських чинів. Протягом довгих 18 років страждали зі своїми вірними у московських тюрмах і концтаборах св. п. Патріарх Йосиф.

Збірник документів про ці варварські жорстокості переслідування буде важливим пам'ятником ісповідникам і мученикам за віру в Бога і приналежність до УКЦеркви.

Шелдрі жертви духовних осіб будуть заохочено

до жертв зі сторони вірних. Список жертв доведеться буде поданий в пресі. Всі жертви можна буде відтягнути від податків.

Видання книги про мартирологію УКЦеркви — це справа майже злісна великими зусиллями співробітників „Смолоскипу“ під проводом інж. Осипа Зінкевича. Слід додати, що в планах „Смолоскипу“ є також видання книг про мучеництво Української Православної Церкви та інших віровизнань.

Чеки слід вислати на адресу: „Смолоскип“ P.O. Box 561, Ellicott City, Md. 21043.

З'їзд гімназистів
в АШАФЕНБУРГІ

Вашингтон. — В п'ятницю і суботу, 24-го і 25-го травня ц.р., тут відбудеться З'їзд учнів і професорського складу найбільшої таборної гімназії в Ашафенбурзі. Зголошуватись до участі в з'їзді треба на адреси: Галліна Минаєва-Андреас, 11904 Rivershore Drive, Dun kirk, Md. 20759, тел.: (301) 257-7616 по 6-й год. веч.; або Анна Дідур-Гаврилюк, 900 La Grande Road, Silver Spring, Md. 20903, тел.: (301) 445-1456.

Президент Менор коледжу
відвідала Єпископа В. Лостена

Стоять (справа): Дж. Кірквад, о. Любомир Мудрий, канцлер Епархії, Сестра Міріам Кляра, ЧСВВ, єпископ В. Лостен і сестра Марія ЧСВВ, секретарка й архівар Епархії під час зустрічі.

Стемфорд, Конн. — Президент Менор коледжу Сестра Міріам Кляра, ЧСВВ, у товаристві директора програми розвитку коледжу Джана Кірквада, відвідала Єпископа Стемфордської Епархії Василя Лостена, щоб поінформувати його та його найбільших співробітників про стан розвитку Менор коледжу та поділи-

тись досвідом у зв'язку з розбудовою коледжі Святого Василя Великого, що проходить під проводом Єпископа Лостена.

Під час цієї гостини після вечері і дружньої вимини думок на тему розвитку цих двох українських навчальних інститутів зроблено спільну світлинку.

Наділили нагороди студентам
українознавства

Саскатун, Саск. (КУК). — У п'ятницю, 1-го березня ц.р., тут на кампусі Саскачеванського університету відбулася третя з черги церемонія надання стипендійних нагород студентам українознавства Провінційною Радою Комітетів України Канади.

Стипендійні нагороди у формі двомовного комплексу англійсько-української українознавчої гратуляційної листівки Провінційної Ради КУК, в якій декан вільних наук д-р Дейла Мікалана, вручила студентам колегію голова Університетської ради Саскачеванського університету Христину Девом. Вона теж поінформувала присутніх про корисну працю Провінційної Ради КУК, а головне в її зусиллях у введенні двомовного українсько-англійського навчання у провінційних школах Саскачевану.

Надходження нагород відбулося в присутності голови славістичного відділу проф. Роми Франко і д-ра В. Буйняка, а Провінційну Раду КУК заступав ексекютивний директор Л. Вовк.

За визначні досягнення в студіях українознавства на уні-

верситетському рівні нагороди отримали: Лінда Баттон, Лорі Бідулка, Петрус Калінік, Лорі Габрух, Маруся Кавецька, Розмері Король, Барбара Маркевич, Іван Нагаєвський, Орест Новосад, Синді Пілат, Христина Родич, Корін Руда, Петрус Руда, Темі Слоновська, Керен Сопатик, Глорія Сорокан, Петрус Вербішча.

Надходження нагород відбулося після вечери, яку приготували члени Українського Студентського Клубу при Саскачеванському університеті.

В заключному слові голова відділу славістики проф. Р. Франко, висловила подяку Проініційній Раді КУК за уфундування цінних стипендій. Вона теж склала привіт і побажання студентам даліших успіхів у студіях українистики, а зібрана університетська громада привітала студентів за навчання українистики рясними оплесками.

Проф. Р. Франко зложила признання і подяку Українському Студентському Клубові, а зокрема голові Клубові О. Новосадові, за вірне зорганізування імпрези.

Р. РЕГЕН ЗНОВУ ТАВРУЄ
САНДІНІСТІВ

Вашингтон. — Президент Роналд Реген і його найближчі співробітники тепло вітали у столиці З'єднаних Штатів Америки аргентинського президента Рауля Альфонсіна і його дорадників, які прибули до Вашингтону у понеділок, а у вівторок, 19-го березня відбулась офіційна церемонія привітання і розмови Альфонсіна з Р. Регеном.

Політичні спостерігачі відмічують, що президент Р. Реген, використавши нагоду зустрічі з аргентинським гостем, нап'ятував знову прокомуністичний режим сандіністів в Нікарагуа і заявив, що вільні народи цієї гемісфери не можуть стояти із заложеними за спину руками і приглядатися, як поширюється комуністична тираниа в Центральній і в цільній Латинській Америці.

Замітка Р. Регена стояла у гострому контрасті із заявою Р. Альфонсіна, який, навпаки, бачить розв'язку нікарагуанської проблеми у мирних переговорах із задержанням основних принципів західної демократичної системи. Альфонсіна і його соціалістична урядова партія виступають у принципі проти всяких військових інтервенцій, які, на його думку, є зародками локальних громадянських війн і

пов'язаних з цим всяких інших нещасть, що їх у наслідку мусять пережити цивільні громадяни таких країн.

Президент ЗСА позитивно висловився про поворот Аргентини до демократичної системи після довгого урядування там військової хунти, яка принесла аргентинському народові диктатуру з усіма її наслідками. Очевидно, Р. Реген не зовсім погоджувався з аргументацією аргентинського президента і вказував на деякі приклади брутальної поведінки комуністів і марксистів в Афганістані, Нікарагуа, Ель Сальвадорі й інших країнах.

„Цю загальну спрямованість до демократії в багатьох країнах світу, зокрема в Латинській Америці сприяють марксистів, яких всякими способами підтримують СССР і комуністична Куба“, — заявив Р. Реген аргентинській делегації.

Візіта Р. Альфонсіна до Вашингтону є позначкою значного поліпшення у відносинах між ЗСА і Аргентиною. „Ця візіта покаже, як попрацювали уряди обох країн, щоб поправити ситуацію і відновити повну співпрацю Вашингтону з Буенос Айресом“, — заявив один високий речник Державного департаменту.

Т. Максимович покликаний до
Ради соціальних студій

Маямі, Фла. — Тарас Максимович по професії учитель, який є головним радним Українського Народного Союзу і постійно живе на Флориді та є диригентом хорів української католицької церкви в Маямі, був покликаний до Ради дослідів соціальних студій стейту Флориди. Призначення до ради зробив комішнер департаменту освіти стейту Флориди Ралф Д.Л. Тирлінгтон.

Покликання до ради є на три роки і до неї входять чотири учителі, двоє шкільних директорів, дві особи не пов'язані із навчальною системою і одна людина із шкільної ради.

Тарас Максимович є заступником президента міс-

Тарас Максимович

цевої спілки учителів і на своєму новому пості він буде розглядати програми соціальних студій та подавати напярмні щодо навчання тих предметів у середніх школах Флориди.

Поширили редакційну колегію
„Українського Історика“

Нью Йорк, Н. Й. (П.С. УГТ). — У зв'язку із тематичним поширенням „Українського Історика“, журналу Українського Історичного Товариства збільшено склад Редакційної Колегії журналу. Як відомо, з біжучим роком, „Український Історик“ став журналом історії і українознавства, навіваючи до традиції історичного українського журналу „Україна“, що появлявся під редакцією Михайла Грушевського в Києві з рамені Історичної Секції Всеукраїнської Академії Наук.

Реорганізацію журналу переведено на пропозицію проф. Любомира Винара, основника „Українського Історика“ і його головного редактора. У новому оформленні „Український Історик“ буде появлятися за редакцією Любомира Винара і Марка Антоновича. До Редакційної Колегії входять такі члени: Олександр Баран (історія церкви, історія козаччини, 17-го стол.); Богдан Винар (історія економічних наук, демографія); Юрій Бойко (історія літератури, історія культури); Тарас Гунчак (історія 20-го століття, джерелознавство); Олег Герус (новітня історія України, історія українців в Канаді); Олександр Домбровський (рання історія України, історія релігійного життя); Всеволод Ісаїв (соціологія, етнічні дослідження); Ігор Каменецький (політичні науки, українсько-німецькі взаємини); Теодор Машків (історія козаччини, українсько-польські

в'язки); Володимир Маруняк (історія еміграції, історія преси); Олександр Оглобин (усі періоди історії України, доміжні історичні науки); Василь Омельченко (архівознавство, наукова хроніка); Михайло Пап (соціологія, чесько-українські зв'язки); Богдан Рубчак (історія літератури, етнологія); Орест Субтельний (новітня історія України, редакція англійськомовної); Теодор Цюцора (політологія, історія права); Дмитро Штогрін (літературознавство, бібліографія).

Окрему увагу приділяється поширенню відділу архівних матеріалів, мемуаристики, документації і бібліографії. „Український Історик“ планує значно поширити хроніку наукового життя і впровадити відділ біжучої бібліографії. Як єдиний журнал історії і наукового українознавства, „Український Історик“ забезпечує на повну підтримку українського громадянства і установ. У 1985 році річна передплата журналу вноситься 25 дол.

ДОПОВІДЬ
Я. СУСЛЕНСЬКОГО
У ВОТЕРВЛІ

Вотервліт, Н. Й. — Заходом Відділу Олбанського округу Т-ва „Американці за людські права в Україні“ відбудеться в п'ятницю, 29-го березня о год. 8:15 вечором в залі Українського Клубу у Вотервліт, 402, 25 вул., доповідь Якова Сусленського на тему: „Українсько-європейські взаємини“.

Б. Брок номінований секретарем
Департаменту праці

Президент Р. Реген представляє на пресконференції нового секретаря Департаменту праці Б. Брока.

Вашингтон. — Президент Роналд Реген номінував 54-річного Білла Брока секретарем Департаменту праці ЗСА на місце Реймонда Донована, який змушений був зрезугувати з цієї посади.

Досі Б. Брок був спеціальним торговельним представником урядом ЗСА на кабінетному рівні. В минулому він був сенатором з Теннессі, а на протязі чотирьох років до обрання Р. Регена президентом був головою Крайового республі-

канського комітету. Перебуваючи на цьому пості, Брок, за висловом спостерігачів, поставив на ноги Республіканську партію, ослаблену Вотергейтським скандалом.

Оголошуючи номінацію Брока, президент Реген висловив впевненість, що він зміцнить відносини між урядом і американськими профспілками і живить заходів для вирішення проблеми хронічного безробіття, особливо серед молоді.

В СВІТІ

БІЛЯ 2,000 БРИТАНСЬКИХ вуглекопів, які були найбільш незадоволені рішенням профспілки про закінчення страйку, знову розпочали страйк, тільки тиждень після закінчення загального страйку 3-го березня ц.р. Виглядає, кажуть спостерігачі, що британські вуглекопи поділились на дві групи: тих, що ще далі підтримують скрайно-лівий провід профспілки, і тих, які домагаються вибору нового проводу.

ПОНАД 30,000 ЦИВІЛЬНИХ ОСІБ покинули Бейрут і збирались своє „майно“ у клучок, поділись у невідоме. У Бейруті, як відомо, існує неможлива до життя ситуація. Вбивства, стрілянина, вибухи бомб, брак харчів, газу, харчових продуктів, все це на денному порядку. Крім того у східній частині міста ведуться регулярні бої між християнами і урядовим військом і мусульманами. По обидвох сторонах гинуть люди і тому не виключно, що, у випадку офіційної підтримки християнської міліції Ізраїлем, теперішній президент Амін Гемаль зрезугне зі свого посту. Гемаль покинув вибірається до Дамаску для зустрічі і розмов з тамтешнім президентом Гафезом ель-Ассадом.

БРИТАНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК „Джейнс Діфенс Віклі“ опублікував до певної міри контрверсійну інформацію про те, що французький уряд застановляється над створенням спеціальних бойових частин для ведення нуклеарної війни, які мали б бути підпорядковані самому президентові країни і вжиті тільки у випадку нуклеарного нападу ворожих сил на Францію. У військових колах вже раніше була мова про такі частини, основана мабуть на заяві міністра оборони в теперішньому французькому уряді Чарльза Ерну, що Франція планує модернізувати свої збройні сили.

В МЮНХЕНІ, ЗАХІДНА НІМЕЧЧИНА, розпочався судовий процес над емеритованим старшиною військово-морської флотії 63-річним Вільгельмом Райхенбургом, який за 305 доларів місячно продавав для східнонімецьких комуністичних агентів таємниці з військової ділянки й інформував їх про розташування морських військових одиниць та їхню ударну силу. Райхенбург працював для комуністів на протязі 16-ох років і західнонімецька розвідка не попала на його зрадничий слід. Цей процес, а зглядно зрадничка робота Райхенбурга і нездібність німецьких поліційних чинників потрапити на слід шпигунства, викликала широкі дискусії в німецькій пресі і парламенті.

МІНІСТРИ ОБОРОНИ Советського Союзу і Куби — маршал Сергій Соколов і Рауль Кастро, брат кубинського диктатора, відбули довгі розмови в Москві, повідомило советське пресове агентство ТАСС. Як відомо, Р. Кастро залишився в Москві після похоронів Константина Черненко, щоб відбутися розмови з багатьма советськими лідерами, між ними зі згаданим міністром оборони. Крім цієї, відбулася розмова Р. Кастро з міністром закордонних справ Андреем Громиком і новим генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим.

РЕЧНИКА ЗАБОРОНЕНОЇ польської робітничої профспілки „Солидарність“ Богдана Ліса кормлять штучно, після того, як він започаткував дев'ять днів тому голодовний страйк і не приймає жадних харчів. Ліс був заарештований разом з двома іншими провідними членами „Солидарності“, Адамом Міхніком і Владиславом Фразенюком, захоплених поліцією у Варшаві під час планування страйку й інших акцій протесту проти політики уряду і підвищення на понад 100 відсотків цін на харчові продукти.

БІЛЯ 2,000 ЧУЖИНЦІВ, в тому числі багато дипломатів з різних країн світу, покинули Тегран, побоюючись за життя від систематичного бомбардування міста бомбовиками і ракетами, що його перевозять іракські збройні сили. У Вашингтоні підтвердили, що Іран поніс у війні з Іраком велику поразку, втратив багато тисяч своїх вояків і велику кількість військового вряду. Крім того Ірак погрожує масовим бомбардуванням Теграну й інших іранських міст. У відплату Іран вистріляв три ракети на столицю Іраку Багдад і погрозило, що оберне в руїни ціле місто, якщо Ірак не заперестане обстрілювати іранських міст.

ЗСА РОЗЧАРОВАНІ ВИСТУПОМ
АРГЕНТИНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. — Президент Аргентини Рауль Альфонсіна, виступаючи в середу, 20-го березня ц.р. на спільній сесії Конгресу ЗСА, критикував політику З'єднаних Штатів Америки в Центральній Америці і посередньо засудив тактику Адміністрації президента Роналда Регена, особливо його систематичну допомогу антикомуністичним повстанцям в Нікарагуа, бо це, на його думку, означає, що Вашингтон вмиється до внутрішніх справ закордонних держав.

Очевидно, члени кабінету Р. Регена і прихильники політики Адміністрації в обидвох палатах Конгресу, не були дуже задоволені такою різкою заявою аргентинського гостя, який перебував в ЗСА з офіційною візитом, бо, як заявили деякі найбільші співробітники Президента, його заява, чи зглядно критика, є також вмишуванням у внутрішні справи ЗСА.

Не сподобались американцям також слова Альфонсіна про те, що розв'язати проблему в Центральній Америці можна тільки спільно з усіма країнами Латинської Америки. Розв'язка повинна включати дві основні справи: пошанування повної незалежності латиноамериканських країн і невтручання у їхні внутрішні справи, а вже в ніякому разі застосування військової інтервенції, яка ніколи не принесе позитивної і дов-

готривалої розв'язки.

Під час приватної зустрічі Альфонсіна з президентом Р. Регеном і державним секретарем Джорджом Шульцом відбулась, як кажуть поінформовані особи, дещо гостра виміна думок між господарями і гостем, особливо коли шла мова про допомогу ЗСА для нікарагуанських повстанців, чи як їх називає сам Р. Реген „борцям за свободу“.

Політичні спостерігачі звертають увагу на дуже вимовний факт у розмові Альфонсіна з американськими чинниками. Він все повертався до Нікарагуа при будь-якій справі і робив прараження, що йому не так належить на покращанні відносин Аргентини із ЗСА, як на справі Нікарагуа і відмові ЗСА від безосередньої інтервенції, якщо загроза поширення комунізму буде збільшуватись.

Речники Адміністрації дивувалися, що Альфонсіна в одному слові не згадував замішаності Советського Союзу, Куби, Ірану й багатьох інших комуністичних держав до справ в Центральній Америці, а загрозу для латиноамериканців бачив тільки з боку ЗСА.

Р. Альфонсіна закінчив свою візиту у Вашингтоні і залишив по собі пригноблююче прараження, кажуть спостерігачі. Тепер він відвідає ще Нью Йорк, Чикаго і Густон перед відлетом до Буенос Айреса.

В АМЕРИЦІ

НАСЛІДКОМ БАНКОВОЇ кризи в стейті Огайо ціна долара на міжнародному ринку впала, а золотий підійшов до ціни на 36 дол. за унцію. Але вже наступного дня стейтові власті і Федеральна рада фіскальних резерв дійшли з допомогою кредитівкам в Огайо, у наслідок чого долар відіслав свою силу, а ціна на золото знову впала.

ПРЕЗИДЕНТ НІКАРАГУА Даніель Ортега Саведра, який у Бразилії коротко зустрічався з віцепрезидентом З'єднаних Штатів Америки Джорджом Бушем, заявив кореспондентам, що Буш не має жадного зацікавлення і охоти говорити про справи замирення між ЗСА і Нікарагуа. Ортега повторив свої раніші слова про те, що „Уряд ЗСА говорить неправду своїм громадянам про присутність в Нікарагуа великої групи кубинських й інших дорадників“. Він однак признає, що тепер перебуває в Нікарагуа 786 кубинців, переважно військових дорадників, а не 8,000, як кажуть речники ЗСА.

В НЬО ЙОРКУ ВИСУНЕНО обвинувачення проти найбільшої крамниці з біжутерією. Картіє тому, що її директори допомагали своїм покупцям викручуватися від плачання місцевого і стейтського податку, який в Нью Йорку разом вноситься 8.25 відсотка від кожного товару. Обраховують, що за останній рік покупці біжутерії у Картіє не заплатили податків у сумі 260,000 доларів, а може й більше.

СТЕЙТОВА РАДА ДЛЯ медесетер у стейті Висконсин вирішила відібрати право на виконання праці ресесторованому працівникові цієї професії, тому, що він свого часу перервав хід машин, які тримали при житті безвищно хворого пацієнта. Не зважаючи на те, що він це зробив з альтруїзму, уважають, що професія медичної спіки не дозволяє на такий вчинок.

АГЕНЦІЯ СІ-АЙ-ЕЙ ВНЕСЛА до Білого Дому пропозицію, щоб всі випадки коли працівники Уряду зраджують державні таємниці, уважати кримінальним злочином і так їх і судити.

ГОЛОВНЕ БЮРО ПОДАТКІВ заявило, що план Уряду президента Р. Регена на зменшення видатків для бізнесменів дослідів був неправильним, не зважаючи на те, що це зменшення схвалили також законодавчі тіла. Тепер стараються зрев'ювати бюджет.

НОВИЙ ЛІК, який зменшує небезпеку серцевої атаки, який тепер проголошено, показується майже двічі так ефективний, як усі інші, які досі вживали. Лік буде в загальному продажу швидко за три роки.

ВИКАЗАЛОСЯ У СПІДСТВІ, що старшина поліції, який вів в Нью Йорку авто, що забило перехідного вулицею старшого лікаря, минулого тижня, лив перед тим, як сів до авто, а тим самим пив будучи на службі. Старшину завісили тепер в його обов'язках і оскаржили у війсьстві.

В НЬО ЙОРКУ АРЕШТУВАЛИ колишнього відомого члена бейсбольної дружини „Єнікс“ Джо Пенттона, в авті якого знайшли зброю і велику кількість кокаїну та героїну, як також високі суми грошей. Разом з ним арештовано дві інші особи, що були в авті.

В КАЛІФОРНІІ закінчили двотижневий страйк письменників, що пишуть тексти для телевізійних програм і тим запевнене, що довгоочікуваний вечір проголошення найкращих фільмів з 1984 року, тобто роздача нагород „Оскар“, відбудеться як заплановано в понеділок, 25-го березня ц.р.

ГОЛОВА АГЕНЦІЇ прохарчування і ліків в ЗСА дозволив дати продавцям нестерилизоване молоко, не зважаючи на те, що є склади відомо небезпечні для здоров'я. Агенція залишає рішення щодо продажу такого молока поодиноким стейтовим урядам.

СВОБОДА

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті, дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випуски скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задрезаний конверт з відповідною поштовою оплатою — за кожну відповідь Редакція не відповідає.

Передплата: на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA: \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеків, "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

„Дезінформація“

Між пречисленими періодиками, які появляються в різних містах і стейтах Америки, є також кварталник „Екзекутивний Голова“ („Chief Executive“), люксове видання великого альбомного формату з численними ілюстраціями. Призначений він головне для членів верхівки американського промислу й торгівлі, одночасно коштує 7 доларів. У числі за „зиму 1984/85“ знаходимо чотиристорінкову статтю „Советська дезінформація — Що це таке — Як вона працює — Чи вона варта уваги?“. Автором є Доналд Джеймсон, віцепрезидент організації, що займається дослідом міжнародних проблем, довголітній старшина в американській військовій розвідці (Сі-Ай-Ей), тепер емерит, доповідає і лише про советську розвідку, історію і культуру народів СРСР. Стаття призначена розглядати метод, якими кремлівські володарі стараються розкласти вільний світ. Термін „дезінформація“ винайшли самі большевики. Насправді йдеться про жалюгідне забірвання, обман, ширення фальшива просякання своїми агентами в усі можливі клітини життя суспільства у вільному світі. У статті наведено масу фактів і прикладів, як працює закордонний департамент централі КГБ у Москві і як КГБ вміє просякати своїми агентами до різних закордонних установ і організацій та яким-то чином багато західних журналістів ласі на „контакти“ з комуністами, в яких вони „абачають „добрих людей“.

Читаємо там, наприклад, згадку про великий голод в Україні. „Видатний англійський учений сер Джан Мейнард їздив по Україні, коли там шалів голод і писав потім, що він як „експерт“ не бачив ніде голоду, а тільки тут і там стрічав голодних людей, які проте не вмирили з голоду“. Але Хрущов згодом признав, що згинувло 10 мільйонів людей у голодовій катастрофі, яку Сталін зорганізував проти селянської верстви. — Тут варто би пригадати, що так само французький прем'єр Еріо „не бачив“ в Україні голоду та що большевики не були першими, які вміли замилувати очі чужинцям. Адже вже за Катерини II будовано „Потьомкінські села“ для показу чужинцям „експертам“, якими чудовими й заможніми є села в імперії.

Автор цієї статті покладається на Максима Лівінова, колишнього тайного агента, що за перебування у Швейцарії Леніна перед Першою світовою війною, описав амбасадора СРСР у Вашингтоні і міністра закордонних справ. Лівінов був найбільш щирим з-посеред кремлівської верхівки. Він заявив: „Вигляди на замирення погани. Розбіжності між Сходом і Заходом дійшли вже задалеко, щоб їх вирівняти... Коли йдеться про мою думку, то вважаю, що корінь проблеми в ідеологічному вірванні, яке панує тут (у Москві), а саме, що конфлікт між світом комуністичним і капіталістичним неминучий“.

Большевикам вдалося просякнути Російську Православну Церкву й різні протестантські Церкви в Америці та здобути вирішні впливи в Крайовій Раді Церков, яка є верхівкою православної і протестантської Церков. Яскравим прикладом цього є церква в елігантній дільниці Нью Йорку Рівердейл, так і названа Рівердейльська церква, колись субвенційована родиною Рокефелерів, тепер трибуна пропаганди одностороннього повного розбродження Америки і подібних большевицьких мрій. „Члени штабу советської місії в Об'єднаних Націях часто відвідують старшого пастора тієї церкви Вілліама С. Коффіна“.

Але, — твердить автор, — правда таки перемагає брехню. Із різних країн вільного світу проганяють советських „дипломатів“, як шпигунів. Це сталося уже в Малайзії в Азії, в Данії й Англії в Європі, в Лівії й Єгипті в Африці. Пакистан прогнав 100 советських „дипломатів“, Нова Зеландія прогнала советського амбасадора, який субвенціонував місцеву комуністичну партію. Москві вдалося оточити японського прем'єра перед Другою світовою війною своїми агентами, так, що виринає підозра, чи не було большевицької руки у злочасному японському налеті на американську флоту у Перл Гарборі у грудні 1941 року. Багато старшин КГБ скриваються за довідками часописних кореспондентів. Советська пресова агенція „Новості“ є насправді одним з Відділів КГБ. Англійський тижневик „Нью Таймс“ у Москві мав 12 закордонних кореспондентів, з яких 10 були агентами КГБ.

Стаття у названому американському журналі, що його читають головне керівники американського промислу, є ще одним доказом, що в американському суспільстві нема вже наївності і невіжества. Скрізь у вільних країнах є вже фахівці, які збагнули суть комунізму та цілі і методи червоної Москви.

У шостому випуску „Хроніки Католицької Церкви в Україні“, який нещодавно опубліковано на Заході, виявився цікавий секретний советський документ, що свідчить про те, що терор і русифікація привели там до широкого підпільного опору. Він проявляється передусім на двох відтинках — боротьби за національну самостійність України та за релігійну свободу, яка проходить під керівництвом підпільної УКЦеркви. Ця боротьба найбільше зосереджена на західноукраїнських землях, але з матеріалів опублікованих в „Хроніці Католицької Церкви в Україні“ видно, що вона широким захлестом охопила також і східноукраїнські землі, де діють ємісари Українського Національного Фронту та місіонери УКЦеркви.

Підпільна боротьба розпочалася насамперед після жорстокої ліквідації Української Гельсинкської Групи й посиленого терору та русифікації, отже після того, як нерезальними виявилися будь-які надії на можливість засобами легальної боротьби забезпечити національну й релігійну права українського народу. Сотні людей, які відкрито виступали за здійснення формальних конституційних прав України, за припинення русифікації й мовної дискримінації — опинилися як „злочинці“ в советських концтаборах. Результат цієї імперіально-російської політики в Україні такий, що в передових лавах українського народу назріло переконання

Однією із найбільш критичних завваг, що стосуються книжки Аллана Раса — „Тихі сусіди“ є ця, що вона без сумніву і в дуже спритний спосіб допомагає надавати легітимність поглядам советського уряду у всіх тих справах, що торкаються переміщених осіб. Другою світовою війною та стремління до свободи українців і балтійців.

А. Расн вказує на те, що деякі американці були в опозиції до справи Акту переміщених осіб, тому що вони побоювалися, що З'єднані Стейти Америки можуть стати пристанню для колишніх „нацистів“, при тому, щоб це більше посилило це своє твердження він опирається на цитату із Конгресового рекорду, „Нью Йорк Таймсу“ та „Нью Йорк Посту“.

Проте А. Расн не згадує одного факту, що найбільш галасливими й завзятушими опонентами до Акту Ді-Пі одним з перших були американські комуністи, які пришивали всім втікачам з під комуністичного терору незрозумілий ярлик — „співпраці з нацистами“.

Він теж волів проминути мовчанкою висліди спеціального рапорту Юричичної комісії Палати Репрезентантів, що появився в Конгресі 20-го січня 1950 року під заголовком „Переміщені особи в Європі і їхнє поселення у ЗСА“. Члени цієї підкомісії,

М. С.

ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ В УКРАЇНІ

про необхідність вести національно-визвольну боротьбу в рамках підпілля.

Про діяльність руху опору в Україні можна було вже подекуди довідатися з деяких советських періодичних видань. Так, наприклад, минулого року в центральній советській пресі появилися статті перших секретарів двох областей Закарпатської та Івано-Франківської, в яких говорилося про змінену діяльність „українських буржуазних націоналістів“ на території цих областей та про необхідність широкого пропагандивної кампанії, спрямованої проти цих „реакційних“ „агентурних“ сил, як і про необхідність посиленої чуйності органів влади.

Секретна „Постанова обласного комітету КП України“ Закарпатської області й обласної Ради народних депутатів по удосконаленні методів боротьби з проявами націоналізму і сепаратизму, що появилися з датою 3-го липня 1984 року кидало чимало світла на сучасне загострене становище в Україні й на пов'язану з цим боротьбу українського національно-релігійного підпілля. У цій постанові мовиться про „неефективну боротьбу парторганізації області з проявами буржуазного націоналізму“, який, як виходить з даних слів постанови, проявляється у формах активізованої дії

Д-р Мирон Куропас

КНИЖКА РАСНА: СУМНІВНІ НАМІРИ?

сії, підтримувані спеціалістами урядового штабу, відвідували різні Ді-Пі табори, нав'язували особисті зустрічі, відбували непередбачені відвідини, влаштували різні зібрання, прислухуючись до свободної виміни запитів і відповідей, як і брали участь у викладах військового і цивільного персоналу.

Перевіряючи закиди обманів, фальшування і підроблювання документів, що їх, мовляв, допускалися майбутні діписти, підкомісія повідомила, що „ряд перевірочних агенцій, перевірочних сесій, допитів, переслухань і контроль, що їх дана особа заки ще приїде до Америки мусить перейти... це такий широкий екстенсивний процес, що можливість обману в зізнаннях, чи підробленні документів, які могли б непомітно продістатися крізь оту всю слідчу мережу, — практично дорівнює нулю“.

Основою цих підсумків, члени цієї підкомісії ствердили, що більшість цих заяв (взявши до уваги фальшивість їх навісвітлення) з усією певністю можна скласифікувати як поголоски або просто зумисне пере-

підпільної УКЦеркви і „бандерівського охвістя“. Це „охвістя“ діє, мовляв, сьогодні „під прикриттям нової вивіски Українського національного Фронту“, що „вчинив ряд акцій, які обговорювалися у закарпатському обкомі вже декілька разів — 1981 і 1982 років. В постанові згадується про деякі бойові акції цього підпілля, зокрема про „терористичну банду Чорного“, яка 24-го травня 1981 року знищила військового шкелон. А далі, — як видно з постанови, — ця „банда Чорного“ проявляла свою діяльність в околиці Лавочного та Волівця також і 1982 року, і проти неї війська КГБ провели так зв. Велику операцію. Але невдалу, вона, мовляв, „не була доведена до кінця“ і „бандитська група Чорного не була повністю ліквідована“. На рахунок підпілля йде також і вдалий напад на військовий магазин в Мукачеві „пограбування 10,000 патронів та 99 гранат“. В постанові стверджується, що це лише частина „недоліків“ та що можна „перелічити ще низку неприємних випадків“, з якими КГБ не може собі дати ради.

Віншому місці постанови кається, що до „банди Чорного“ належав і брат Йосифа Терелі Борис Терелі, який згинув в бою з відділом КГБ і мав зв'язки з підпіллям у інших частинах Західної України. Наскільки

широко поширено є діяльність національно-релігійного підпілля в Україні свідчить і ряд інших фактів. 23-го квітня в Ужгороді відбулася „Бесіда“ представників влади із членом Ініціативної групи віруючих та Церкви в Україні Йосипом Терелею. На цю зустріч прибув з Києва секретар Президії Верховної Ради УРСР Микола Хоменко, науковий співробітник Інституту атеїзму при ЦК КПСС В. Бондаренко, секретар обкому партії Закарпатської області М. Семенюк, а також представник КГБ, що не подав свого імені, а назвав себе лише „філологом“. Делегация запропонувала Терелі легалізацію УКЦеркви, але під умовою розриву з Римом й діяльності у формах автокефалії. Тереля заявив, що на цю тему розмови вести недоцільно, бо УКЦерква не зріє зв'язки з Ватиканом, до того ж Україна є колонією Москви. Розмови можливі при здійсненні суверенітету УРСР. Делегация запропонувала навіть поступки не лише на релігійному відтинку, а й звільнення частини „політичних злочинців“. Усе це свідчить, що рух опору набрав масового характеру, що советський режим не може собі з ним дати ради, отже йде на „переговори“ й навіть релігійні та політичні поступки. Але, як виходить із слів Терелі під час цієї розмови, діячі руху опору до всіх цих об'янок ставляться дуже критично, вважаючи їх тактичним маневром, прагнен-

(Закінчення на стор. 4)

д-р Михайло Снігурович

Замітна знахідка

Засоби інформації (преса, радіо, телевізія) принесли цікаву вістку, що в Єйльській бібліотеці рідкісних книжок та манускриптів (бібліотека Байнеке), припадково знайдено 33 хорали на органі Іоана Себастьяна Баха. Ці, досі невідомі його композиції є, очевидно, великим поповненням його музичної спадщини. Знайшов ці, згадані, хорали Кристофер Волф, голова департаменту музики Гарвардського університету, який у свій Єйльський бібліотеці розшукував за матеріалами до запланованого ним тритомового збірки творів І. С. Баха у зв'язку з підготовкою до святкування 300-ліття дня народження композитора в березні 1985 року (1685 — 1750). Знайдений творів були в т. зв. колекції німецької музики XVIII століття. Знахідка ця збільшує кількість відомих органних хоралів Баха, на яких 25 відсотків. Те, що помімо того, що ці 33 хорали були зазначені в збірці як хорали Баха, а ніхто досі не звернувся на них уваги, пояснюють тим, що ці його твори були в течії, яка мала заголовком „Хорали без тексту“, а в каталозі не було подано авторів цих творів.

Збірка цих манускриптів — це частина великої колекції органіста Дж. Рінка, яку в 1852 році набув американський музикант і слуга Ловелл Мейсон і в 1873 році подарував її Єйльському університету. Тепер, формально, власником цієї колекції є музична бібліотека Єйлу, а переховують її в згаданій Байнеке бібліотеці. Ринк дістав ці речі від Й. Ноймастера, який був учнем композитора Зорге, а цей, знову ж, жив у приязних відносинах із І. С. Бахом. Із 38-ми композицій Баха, які є в цій збірці, тільки п'ять було досі відомими. Як подають знавці, так стиль, як і зміст цих знайдених творів, вказує на те, що це автентичні, ранні композиції Баха, написані перед 1710 роком. Ці композиції вказують також на те, що тільки мала кількість творів І. С. Баха, на орга-

ни дійшла до нашого часу, як його оригінальний рукопис. Більшість — це відписи із оригіналів. Бах типовий представник барокової музики, скомплікований і драматичний стиль якої досягнув своїх вершин в початках XVIII століття.

Бах був ревноним лютером — уся його творчість наповнена релігійними почуваннями. Його музичний дорібок великий, але тільки дев'ять чи десять його композицій надруковано за його життя, бо сучасники вважали його твори занадто доктринальними і тяжкими до виконання, а навіть нудними. Щойно німецький композитор Фелікс Мендельсон-Бартольд сполукаризував його твори в 1829 році, головне „Пасіона підстави св. Матвія“ (Матей). Ці його твори напевно викликали інтересування органістів, та побільшали і оновляли їхній репертуар. Докладні їх студії допоможуть в оцінці його мистецького росту. Вони також кинуть світло на „Оргельбіблію“, перший цикл прелюдій Баха.

Волф ствердить, що ці знайдені твори — це абсолютні автентичні композиції Баха, бо вони в цій колекції є старанно вписані і стиль цих хоралів є типово І. С. Бахівський і відмінний від попередніх композицій музиків із роду Бахів. „Я не маю сумніву, що це твори Іоана Себастьяна Баха“.

У знайдений колекції є теж твори інших композиторів. Й. М. Баха, тестя І. С. Баха, Ф. Захава, Й. Пахгайбеля, Д. Еріха, та Г. Зорге. Є теж шість творів невідомих авторів. Усі згадані тут композитори творили доволі 1700 року. Цікаво теж, як твердять знавці, що один із знайдених хоралів, який уважали за твор І. С. Баха є тут вписаний як твор Й. М. Баха. Уважають також, що студія над цими новонайденими творами допоможе розв'язати питання, чи і який вплив на творчість І. С. Баха мав його тестя Й. М. Бах.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ОДУМ, „ВОЛОШКИ“, БАНДУРИ І БАЛАЛАЙКИ

Недавно, в українській пресі, включно з „Свободою“, були поміщені дописи і передрук похвальної рецензії про український танцювальний ансамбль „Волошки“, доміри й акордеону, „себто московського баяну“. Ці ж редактори несправедливо приписують цих „Волошок“ до ОДУМ, хоч вони до ОДУМ не належать і такими себе не рекламують.

Ще далі ці редактори несправедливо називають ОДУМ „громадсько-політичною організацією“, добре знаючи, що ОДУМ — це організація молоді, яка ви-

ство на українській танцювальній ансамбль „Волошки“. Вони заслуговують ансамбль „Волошки“ за нібито вживання „російських інструментів“ — балалайки, доміри й акордеону, „себто московського баяну“. Ці ж редактори несправедливо приписують цих „Волошок“ до ОДУМ, хоч вони до ОДУМ не належать і такими себе не рекламують.

(Закінчення на стор. 3)

Валентина Єрмоленко

САТИРА В ТВОРАХ Т. ШЕВЧЕНКА

IV.

З гіркою іронією, з тяжким жалем перераховує поет всі гріхи українського панства перед своїм народом.

... Бог створив вас не на те,
Щоб ви неправді поклонялися!
І хилились, як і хилились,
І знову шкуру дерете
З братів незрячих, грецькоїсї.

А про тих панів, що розтринькали за кордоном нажите працю їх кріпаків добро, бажав, щоб вони ніколи не верталися Україну й загинули собі на чужині, бо то було б для України і її народу краще:

... В німецькій землі, у чужій,
Претясе знову!... Якби взяли
І всю мізерію з собою,
Дідали крадене добро,
Тоді б зостався сиротою
З сьвятими горами Дніпро!

Ох як би то сталося, щоб ви не вертались,
Щоб там і здохали, де ви поросли!
Не плакали б діти, мати б не ридала,
Не чули б у Бога вашої хули:
І сонце б не гріло смердючого зною
На чистій, широкій, на вольній землі
І люди б не знали, що ви за орли,
І не покладали б на вас голову.

А про земляків — слов'янофілів, які за своїми мріями про всеволіє занадбували українську справу, вчилися чужим слов'янським мов, а не знали гаразд своєї рідної української. Шевченко про них пише так:

Як би ви вчилися, так, як треба,
То й мудрість би була своя;
А то залізе на небо:
„І ми — не ми, і я — не я!“
І все те бачив, все те знав:
Немає печка, ані раю,
Немає й Бога, тільки я!
Та кудий німець уздуватий,
А більш нікого!...

Що ж ти таке? — Я не знаю! —
Нехай німець скаже!
Отак то ви навчались
У чужому краю!
Німець скаже: Ви мосоли —
Моголи, моголи,
Золотого Тамерлана
Умучата голі!
Німець скаже: Ви слав'яни.
— Слав'яни, слав'яни!
— Славних пращівів великих
Правнуки погані!

„По німецькому показу“ проявляється любов „земляків“ до рідного краю:

— Колись будем
І про своєму глаголати,
Як німець покаже,
А до того й історію
Нам нашу розкаже,
Отоді ми заходимося!

У Шевченковому розумінні патріотизму до України не може бути у людей, які лише пишанося своєю історією на словах, роблячи з себе великих патріотів, а в дійсності нічого не роблячи для народу і виховують своїх дітей:

... Що вони на світі
На те тільки, щоб панувати...

Поет обвинувачує своїх „земляків“ із кріпосників не лише в холопстві перед царизмом або низькопоклонництві, а й в національній зраді та в жорстокому гнобленні свого народу:

Доборолась Україна
До самого краю:
Гірше ляха свої діти

Й розпинають;
Замість пана — праведнуку
Кров із ребер точуть...

Поет критично дивиться на сумне українське минуле, але вважає, що нащадкам треба знати всю, хоч і сумну, правду про своїх предків, щоб не повторювати їхніх помилок. Треба пізнати все і добре і зле в нашій минульщині.

... У нас воля виростала,
Дніпром умивалась,
У голови гори слава,
Степом укривалась! —
Кров'ю вона умивалась,
А спала на кутах,
На козацьких воїньних трунах,
Орадинок трупів!

Подивіться лишень добре,
Прочитайте знову
Тую славу. Та читайте.
Од слова до слова,
Не минайте ані тітла,
Ніже тії коми,
Все розберіть... Та й спитайте
Тоді себе: що ми?
Чий діти? Яких батьків?
Ким, за що закуті?

(Продовження буде)

Чи Ви зложили вже свій даток на УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД у 1985 році? ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL,
P.O. Box 1709, New York, N. Y. 10009

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР-65”, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ., І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

Про ОДУМ...

(Закінчення зі стор. 2)

ростала і виростала не в політиканстві, але в твердій школі життя, так як і їхні батьки колись і по сьогодні. Якби ОДУМ дійсно був громадсько-політичною організацією, то дехто прийняв би це за комплімент. Однак, так не є. А у „Вісник” ООЧСУ редактори приписують ОДУМ й приналежність до УРДП та зневажать пам'ять Івана Багряного.

Українські „Волошки” з Філадельфії за свою працю, за свій труд, стали жертвою преси Визвольного Фронту. А зовсім непричетна організація чи партія. Якби редактори преси Визвольного Фронту скинули свої окуляри пересуду, то побачили б, що ОДУМ не є організацією політиканства, не поширює ненависті, а є організацією молоді, в якій зберігається українська традиція і культура.

Редактори Визвольного Фронту повинні знати, що ще в 1964 році ОДУМ в Чикаго створив перший ансамбль бандуристів молоді, де учиться і грає українська молодь, і одумівці, і пластуни, і сумівці. Ансамбль існує вже 21 рік і поширює та прославляє український традиційний інструмент бандуру, — а не балабайку.

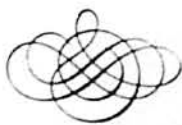
При кінці 60-их років одумівці, якраз із Філадельфії, організував перший літній табір бандуристів молоді „на одумівському полі” — оселі „Київ” в Акорді. Н.І. (недалеко від сумівської оселі). Це були табори навчання гри на бандурі, а не на балабайці.

За зразком ОДУМ (в Чикаго) ансамблі бандуристів розрослися скрізь у ЗСА й Канаді та існують майже в кожному великому місті, включно з Філадельфією. Члени ансамблю бандуристів ОДУМ у Торонто вже понад рік навчають сумівську молодь гри на бандурі та творять сумівський ансамбль бандуристів.

До керівника ансамблю бандуристів ОДУМ в Чикаго від СУМ поблизу Чикаго зверталися, щоб там організувати ансамбль бандуристів. Якщо б було можливість і якщо б були бандури, він створить і при СУМ ансамбль бандуристів, а не балабайку.

Це тільки зразки праці ОДУМ, яку редактори Визвольного Фронту чомусь недобачають через свою партійну упередженість. За образливим писанням, за зневагою організації молоді ОДУМ, „Національна Трибуна” і „Вісник” ООЧСУ повинні вибачитися.

Олексій Пошиванник
голова Центрального
Комітету ОДУМ
Чикаго, Іл

**ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

**УВАГА! УКРАЇНЦІ - КАТОЛИКИ
в АТЛАНТА, ДЖОРДЖІЯ І ОКОЛИЦІ**
Заходом їх Експеленції Єпископа Роберта МОСКАЛЯ
та отця Ярослав МІХАЙЛЕНКА твориться
ПАРАФІЯ СВ. ТОМИ — АПОСТОЛА
Служби Божі відбуваються в неділі в римокатолицькій церкві Святого Духа на „Mt. Paran Road”
о години 4-й по полудні.
Просимо всіх до участі. Зголосуватися до о. Ярослава на адресу:
Rev. Jaroslaw Mychajlenko
4449 Northside Drive, NW
Atlanta, GA 30327
або телефонічно на число: (404) 252-0819

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

З циклу „ОДЕСЬКІ ВИКЛАДИ”
ПРОГРАМА

СВЯТОСЛАВ КАРАВАНСЬКИЙ — Українське життя в „румунській” Одесі,
1941-1944.

НІНА СТРОКАТА — Люди сучасної Одеси.

Неділя, 31-го березня 1985 року 2-га год. дня
Будинок Академії, 206 Захід 100-та вул., Мангеттен, Н. Й.

Українське Патріархальне Товариство в Нью Йорку запрошує Українське Громадянство на

ІНФОРМАЦІЙНІ ДОПОВІДІ

які ВИГОПОСЯТЬ

МИКОПА ГАЛІВ: ... Помісна УКЦерква після смерті Патріарха Йосифа
д-р РОМАН ОСІНЧУК: ... Про „Патріарший Фонд”

які відбудуться

у п'ятницю, 29-го березня 1985 р., о год. 7-й веч.

у домі Українського Визвольного Фронту, 136 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.
після доповіді — ЗАПИТИ

УПРАВА ВІДДІЛУ

Перед Найробі

„Форум 1985” очолює Дама Ніта Барров з Барбадосу, що була одною із промовців на конференції Американської асоціації університетських жінок (AAUW) п.н. „Міжнародна жіноча декада і майбутнє”, що відбулася в Нью Йорку 11-13-го жовтня 1984 року.

За президіальним столом три визначні жінки: Ненсі Ренолдс, делегатка уряду ЗСА до Комісії статусу жінок ОН, Розаріо Маньяло, очолює цю ж Комісію, і Мері Пірселл, президент Американської асоціації університетських жінок, яка організувала міжнародну жіночу конференцію в Нью Йорку.

Світлана Дора Рак

допомогу, а також організувати відвідини до сільських громад, щоб показати як жінки Кенії використали дотеперішню допомогу.

Також у підготовці до Форуму відбулися передконференційні наради у Відні (від 22-го до 26-го жовтня 1984) з участю 260 делегатів із 56 країн; заступили були 34 країни т.зв. Третього світу і 22 із індустріалізованого світу. Ці наради, що були неначе вступом до Форуму, розглядали теми, проекти і стратегію на майбутнє, тобто всі справи, які увійдуть у програму Форуму у Найробі. Основна, принципова рекомендація наради закликала недержавні організації підходити до проблем жіночого руху в глобальних вимірах і з глобальної перспективи.

Конференція і Форум в Найробі в липні 1985 року проходив під безпосереднім враженням економічної кризи в Африці, де понад 150 мільйонів населення голодує або терпить від недоживлення. Хоча Кенію не заручують до голодуючих країн, все ж відомо, що й там є простори, де триває посуха із трагічними наслідками для населення. Очевидно, столиця, а головню її центр із хмарочосами і люксовими готелями не показує заграничним гостям бід, котру ЗСА старіється згадувати, збільшуючи економічну допомогу для Кенії.

Американське жіноцтво, зацікавлене обома конференціями, працює над різними планами участі, а їх організації хотіли б мати вплив на склад офіційної делегації. Однак, з огляду на вичікування вислідів ви-

борів в листопаді 1984 року, справа оформлення офіційної американської делегації на Конференцію ООН проклілася. Шойно недавно покликані секретаріат конференції (в Державному департаменті) та є у плані скликати передконференційну нараду американських жінок, щоб почути їх opinie і сугестії для делегації, котра мала б бути так збалансована, щоб були репрезентовані усі напрямки американського жіночого руху. Наразі відомо, що делегація буде наповнювати менша, ніж у Копенгагені, та й склад її буде консервативний, по лінії теперішньої адміністрації.

Досі єдина більша конференція в ЗСА міжнародного характеру відбулася в Нью Йорку з ініціативи Американської Асоціації Університетських Жінок, при співспонсорстві шестидесяти інших жіночих організацій (від 11-го до 13-го жовтня 1984). Заповіджена участь відомих промовців, жінок, активних у міжнародному жіночому русі, зібрала 900 учасниць. Конференція була присвячена пам'яті Елеонори Рузвельт з нагоди століття з дня її народження 10-го жовтня 1884, а програма проходила під назвою „Міжнародна декада жінок і майбутнє”.

Очевидно атракцією були промови таких жінок: Ілан Ель Садат (колишня Перша Леді Єгипту), Маргарет Лаяндер, голова крайової організації „Жіночий рух” в Греції (народжена в ЗСА, закінчила університет в Міннесоті, тепер жінка прем'єр-міністра Греції); Розаріо Дж. Маньяло (із Філіппін), яка очолює Ко-

місію статусу жінок Об'єднаних Націй та Дама Ніта Барров з Барбадосу (відзначена королевою Єлизаветою II як Дама св. Андрія), яка є „конвентером” НДЖО Форум 1985.

Значне число чужинок брало участь у панелях, а огляд і оцінку конференції у Копенгагені презентував панель з участю жінок, що були у провіді конференції і форуму у 1980 році: Люсіл Маір, Карин Горбаль і Маріяна Гаггард-Гаселт-рей. Вона була координатором Форуму у Копенгагені і у своїй доповіді прихильно пригадала про українську маніфестацію там же.

Між учасницями були також українки — Марта Кольська, Ірина Куровицька, Фоксоляна Лозинська, Дора Рак, Дарія Степаняк (хоча в цій масі жінок можна було б не догадувати всіх). В часі кінцевої сесії, коли призначено час на голоси публіки, три членки О. Ж. зголосилися до мікрофону із відповідними запитаннями і твердженнями. Прихильну відповідь дала Ніта Барров, повторивши, що участь у Форумі є доступною для всіх і там можна буде виступити зі своїми справами, гуртуватися із іншими заінтересованими жінками. Все ж вона закликала, щоб жінки західного світу не вносили виключно своїх проблем перед Форум, а старалися цим разом допомогти африканським жінкам у їх важкій ситуації, зумовленій примітивним станом розвитку молодих африканських держав.

По десятих років колоніальної системи „чорний континент” поволі дозріває, шукаючи своєї національної ідентичності — дорогою життя тубільних племен, відночі відчужених впливів Заходу чи Сходу. Нечисленна інтелектуальна і культурна еліта старіється піднести рівень своїх країн, економічний, соціальний, культурний при зовнішній допомозі. Їх уряди переважно тоталітарні (з лівою або правого закрескою), можливо, переходово, поки ворогуючі між собою племена не стопляться в окремі нації. Кенійський уряд поступовий і відносно ліберальний, хоч з однією партією і контролює преси.

Тих кілька місяців перед Найробі дають ще змогу українським жіночим організаціям, які планували взяти участь у цій глобальній жіночій конференції, тобто у Форумі, закінчити свої плани, достосовуючи їх до африканської дійсності та беручи до уваги коментар пані Барров і інших уряду Кенії.

Практичні інформації, потрібні до подорожі візи можна одержати в таких місцях: Kenya Tourist Offices, 424 Madison Ave., New York, N.Y. 10017; 9100 Wilshire Blvd., Doherty Plaza, Beverly Hills, CA. 90121; 2249 R St., N.W., Washington, D.C. 20008, або через туристичні агенції. В справі помешкань слід писати до: H.E. Mrs. Pamela Mboya, P.O. Box 30939, Nairobi, Kenya. Приблизний кошт від особи з Нью Йорку — 2,000 до 3,000 доларів, включно кошт літака коло — 1,200 дол., трошечки, в обидва боки.

Дора Рак

**Вступайте
в члени УНС**

ЩИРЕ СПАСИБІ

Світове Товариство Українських Бандуристів (ТУБ) щиро дякує усім тим, що прийшли на наш концерт у Нью Йорку і Філадельфії, щоб вшанувати пам'ять понад 300 бандуристів і ліриків, підступно і жорстоко знищених сталінським режимом. Шостакович, який кілька літ тому присвятив довгу статтю на цю тему в „Нью Йорк Таймсі”, назвав це найбільшим злочинним подвигом.

Дякуємо також тим, які прийшли на наш концерт, але, на жаль, не могли відійти бо не було навіть стоячих місць. Найперше пошукаємо до обов'язку подякувати провідові УНС на чолі з головним передсідником д-ром І. Флісом, які радо згодилися наші концерти спонзорувати. Окрема подяка належить головному касиєрові УНС п-ні Улянці Дячук, яка ще цікавилася підготовкою концерту.

Особливо дякуємо Степанові Гавришеві, головному організаторові УНС, за доклади усіх зусиль у організованні успішного концерту у Філадельфії. Він напевно використав усі свої організаційні здібності, бо ця не тільки була виповнена, але й не було місць стоячих.

Дякуємо достойному Антоні Шумейкові, який від самого початку регулярно був на нарадах і давав нам свої цінні вказівки з професійного досвіду в організації подібних концертів.

Дякуємо усім, хто склав грошові пожертви: дорогим панству В. і А. Шумей-

кам (Кобаснюк Травел Ко), які постійні допомагають бандуристам, де тільки заїде потреба, які заплатили 1,000 доларів за два автобуси до Філадельфії; Митрополитові УПЦеркви Владиславі Андрєві Кушакові — 500 дол., Українському банку „Самопоміч” — 500 дол.; Українській Православній Кредитівці — 500 дол.; церкві Всіх Святих — 100 дол.; Сестринству української православної церкви Св. Трійці на Брум Стріт — 100 дол.; Сестринству при церкві Всіх Святих — 75 дол.; Українській Шалуні „Провидіння” у Філадельфії — 100 дол.; Сумівському банку у Іонкерсі — 100 дол.; і Самопоміччю у Джерсі Сіті — 200 дол.

Дякуємо Ісрахам обох церков за присутність на концертах. Це дає молоді наставити до дальшої праці.

Висловлюємо якнайширшу подяку о. парохів церкви св. Юра Патришії Пашакові за віддання бандуристам в безкоштовне користування аудиторії і цілого приміщення кухні. Це справді був дорогий подарунок, бо бандуристи мали досить місця на виправі, а також вигідно харчуватися. Між іншим, бандуристи, які приїхали з далекої засланної Канади і інших далеких місць, будучи першим раз у Нью Йорку, подивилися приміщення школи, єдиного репрезентативного будинку у Нью Йорку.

Щиро дякуємо провідові Співки Української Молоді, яка також безкоштов-

(Закінчення на стор. 4)

Замість квітів на могилу

бл. п. Любові Данилович

учительки нашої дочки Марти
складаємо 300.00 доларів
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку.

Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.
Д-р Юліан, Анна і д-р Марта ПОЛІТИЛО

В пам'ять Найдорожчих осіб

МАМИ

бл. п. Марії Гриценко

І МУЖА

бл. п. д-ра Олександра Саноцького

складаю:

100 дол. — на бідних учнів малої семінарії в Бразилії;
100 дол. — на сиротинець у Бразилії;
100 дол. — на будинок Музею в Нью Йорку через 21-ий Відд.
СУА.

ЕМІЛІЯ САНОЦЬКА

З глибоким жалем повідомляємо
Родину, Приятелів і Знайомих,
що 12-го березня 1985 р. у Мірамор, Флоріда,
покоївся у Бозі
наш Дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНО
бл. п.

КАСІАН К. ПАВЛІВ

Покійний народився 1902 р. на Волині, був учасником
Визвольних Змагань та нагороджений Хрестом С. Петлюри.
Був членом різних українських національних та церковних
організацій.

Нехай земля Вашингтона буде йому пером, а вічна пам'ять залишиться серед нас.

Дружина — КАТЕРИНА ПАВЛІВ

Дочка — СОНЯ з мужем О. КУЧУДОЮ

Син — ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ЛЮБОЮ

Внуки — ЛІДА з мужем В. ГІТКОТ та ТАРАС.

ДІНА і ВОЛОДИМИР

Замість квітів просимо складати жертви на
українських інвалідів.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймає: п'ятницю 33-го пологового д-ра. вулиці
Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Avenue, Room 1803
New York, N.Y. 10020
Адреса у Кені
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(212) 459-0111

Наягарський Окружний Комітет УНС

повідомляє, що

в суботу, 30 березня 1985 р., о год. 2:30 по пол.
в залі с.в. Книгач Ольги
при Currie and Dierpe вул., СТ. КАТЕРИНС, Онт., Канада
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Наягарської Округи

в яких повинні взяти участь: голови, секретарі, касири й інші
урядовці та конвенційні делегати наступних Відділів:

Бісмалл ч. 403; Торольд ч. 412; Ст. Катеринс чч.
427, 454; Наягара он де Лейк ч. 468; Велланд ч.
461; Гримсбачі ч. 451; Гемпльтон чч. 416, 458 і 462

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання протоколу минулорічних Зборів
і прийняття його
4. Звіт членів Окружної Управи і Відділових секретарів
5. Дискусія над звітами і ухвалення абсолютної Управи
6. Вибір Окружної Управи на 1985 рік
7. Доповідь членів Екзекутиви УНС
8. Обговорення плану праці в бачущому році
9. Внески й запити та закриття Зборів

В нарадах візьмуть участь:

Сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Уляна Дячук, головний касир УНС

Вельмишановних Урядовців Відділів та Делегатів просимо
відпочити в цей день всі інші зайняті і прибути точно на
Збори. Ріст і розбудова Українського Народного Союзу ви-
магає нашої зустрічі і спільної праці.

За Окружну Управу:

о. Михайло Блаженко, д-р Богдан Долішній
почесний голова голова
Сфим Омельченко, Михайло Боровський
секретар касир

Книжка...

(Закінчення зі стор. 2)

Америки лиш тому, що гітлерівці їм не довіряли і пове-
ли на Советський Союз не-
сподівану атаку. Трагічною
іронією, що її ніяк не може
збагнути А. Расн, є той факт,
що кожноразе загарбання
території Советським Сою-
зом було зацікавлене тоді,
коли Советський Союз був
союзником гітлерівського
уряду, — включуючи це, що
А. Расн бере в знаки наведе-
ння, що „насилля корпора-
ції Литви, Латвії і Естонії“
залишилась власністю Со-
ветського Союзу аж до кін-
ця війни. Совети не бороли-
ся проти гітлерівського ре-
жиму, щоб його знищити,
але, щоб зайняти його місце.

А що можна сказати про
тих свідків, що їх советсь-
кий уряд поставив А. Расно-
ві? Чи прийняли одному з
них дозволено свідчити в
Америчі? Очевидно, що ні.
Всі ці свідчення були записані
на магнітофонну стрічку
в СССР і їх усі перекладено
в „урядових шліх“ на росій-
ську мову.

Хто був тим свідком?
А. Расн пише, що багато з
них колись були співпраців-
никами нацистського ре-
жиму. Іх судив советський суд,
— вони відбули свій термін
покарання у в'язниці (звичай-
но, три до вісім років) і від
того часу їх було вже
давно звільнено. Чи ви коли-
сь чули про нацистських ко-
ляборантів, щоб їх присуд-
дили на ув'язнення, і щоб їх
звільнили після трьох ро-
ків? Може це за владу Ста-
ліна? Коли ви в це зможете
повірити, то тим самим ви й
повірите в казку-похорення
про мишку і зуб.

Продовжує свій свій книж-
ки А. Расн особливо „збері-
гає“ такі епітети, як „брута-
льний“, „бестияський“, при-
мінюючи їх майже виключно
до українців. До того ж
проф. Тарас Гунчак у своєму
рецензюванні огляді кни-
жки „Тихі сусіди“ (див.
„Український Англофонний
Тижневик“ з 17-го лютого),
вказує на це, що А. Расн не
поминає у своїх викривле-
ннях цитат приписувати ук-
раїнцям „кровожадність“,
коли фактично це стосуєть-
ся (проф. Рауль Гільберг
у книжці „Знищення європей-
ських життів“ описує етніч-
них німців, а не українців).
Тим часом, читаючи книж-
ку А. Расна, створюється
враження, що українці в по-
ведінці з жидками були
більш жорстокі.

Якщо б А. Расн у своїй
праці був більш об'єктив-
ний, то він напевно побачив,
що більшість жидів, що їх
вбили українці, — це були
єнкаведисти, советські ко-
ляборанти. Що ж можна сказати
про „кровожадність“ украї-
нців? Як на це вказує проф. Гі-
льберг, — то коли приходи-
ло до вбивства жидів, — ук-
раїнцям від того в шлунку
робилося млісно, бо вони не
могли перенести тих довго-
тривалих і систематичних

винищувальних процесів“
(ст. 330).

Вкниці А. Расн, несподі-
вий, здається, цього, що
українці важко страждали
від гнітом нацистського ре-
жиму. Українці — слов'яни і,
згідно з нацистською док-
триною, слов'яни — це „унтер-
менши“, яких спершу експлу-
атували, а потім ліквідовано.
Приблизно 1,5 мільйона ук-
раїнців вивезли під час вій-
ни до Німеччини як робо-
чих невільників, а додатко-
вих 3,9 мільйона українців
(включно з 0,9 мільйона
жидів) стали цивільними
жертвами нацистського го-
локоду.

Здається, теж, що А. Расн
несвідомо цього, що украї-
нська підпільна армія (УПА)
боролася проти нацистсь-
ких гнобителів. Взявши хо-
ча б до уваги низьку німцям
статистику — то УПА була
сильною, яка нараховувала
40,000 осіб і творила рух
спротиву, що був на рівні
будь-якої іншої групи партії
завів, що в той час бороли-
ся в Європі, окупованій на-
цистським режимом. На-
віть, що перед інвазією аль-
янців в Європі в червні 1944
року повсюди звеличувана
французька підпільна група
не нараховувала більш як
45,000 борець руху спротиву
на цілу Францію.

Тому, що я вважаю це
мерзенним явищем, що деякі
українці брали участь в
убивстві жидів, лиш тому,
що вони були жидками, я був
готовий апробувати свідчен-
ня ОСІ проти цих українців,
яких А. Расн взявся переслі-
дувати.

Я був уже готовий аплоду-
вати праці ОСІ у викриванні
українців, які масових вби-
вників, тому, що українці, які
допускаються таких жахли-
вих злочинів, ніколи не мо-
жуть знайти пристановища
в нашій спільноті. Прочита-
вши, однак, книжку А. Рас-
на — в мене до нього є біль-
ше запитів, ніж відповідей.
Бо якщо А. Расн аж до тієї
міри не має слухності, що
коли він аж так односторон-
ній, коли він так тенденцій-
но навішує шийний ряд істо-
ричних подій, — якже тоді
він може мати слухність у
питанні українських „нацист-
ів“. І якщо А. Расн вибрав-
ся зигнорувати, затіати чи
представити так багато фак-
тів у викривленні, то як ми
можемо повірити у його
чесність у тому, що сто-
сується поодиноких украї-
нців.

Пишучи цю книжку, А.
Расн має велику спромож-
ність заспокоїти затурбова-
ння українських американ-
ців, які переконані, що це
лиш початок злобної совет-
ської дезінформаційної кам-
панії, націленої на знешче-
лення доброго імені усієї
українсько-американської
спільноти. А тому, що він
цього не вчинив, то це дис-
кредитує його, ОСІ і Депар-
тамент справедливості.

Визвольний...

(Закінчення зі стор. 2)

ним таким чином послаби-
ти й ліквідувати рух опору.
Постає питання, наскільки
цей рух опору має всеук-
раїнський характер, а чи
може він великою мірою
обмежений радше до захід-
ноукраїнських земель. Хо-
чемо нагадати, що широко-
закроста пропагандивна ка-
мпанія проти „українського
буржуазного націоналізму“
йде передусім в Києві. Там
масово видаються антина-
ціоналістичні книжки-пам-
флети, в київському радіо
на телебаченні відбувається
нагілка на український наці-
оналізм, в Києві концентру-
ються плянні заходи фаль-
сифікації боротьби україн-
ського визвольно-револю-
ційного руху ОУН-УПА під
час Другої світової війни і
після неї, вже за советських
часів. У Києві масово фаб-
рикують антинаціоналістич-
ні фільми. Отже центр ан-
тинаціоналістичної пропа-
ганди діє в Києві; що є безу-
мовно доказом, що рух опо-
ру в Україні, який має різно-
манітні форми вияву, мож-
на вважати загальноукраї-
нським. Інша кампанія
проти „українського буржу-
азного націоналізму“ обме-
жувалася б лише до Захід-
ної України. Звичайно, не-
має сумніву, що деякі фор-
ми, зокрема підпільної бо-
ротьби, куди більш зосере-
жені в Західній Україні.

Одним із доказів, що рух
опору проявляється по всій
Україні є той факт, що та-
к звані „пресова конферен-
ція“ з „революційними“ івано-
франківського діяря Кух-
тяка відбулася в Києві, що
її „пресові конференції“ на-
дали всесоюзного значен-
ня, про неї широко писали і
центральною московською прес-
ою. І завданням було „ско-
мпромітувати“ український
націоналістичний рух, в то-
му й на чужині у всесоюзних
масштабах. Це є ще один
доказ, що рух опору в Украї-
ні має загальноукраїнсь-
кий характер.

Щире...

(Закінчення зі стор. 3)

но відпустила два поверхи
своїх домівки, де ми прий-
мали бандуристів, які вже
зранку почали з'їжджати-
ся, а ввечері провели нашу
першу пробу.

Сердечно дякуємо усім
тим, що відкупились на
наш заклик і прийняли бан-
дуристів на нічліг.
Велика подяка належить
п-ву Могилу в Асторії, які
десять бандуристів з Вінні-
пегу. Далі ми безмежно вдя-
чні п-ву Натанам з Річмонд
Гілл, які прийняли цілу
групу з Саскатуну. Дякуємо
вам і за те, що ви їх обзиви-
ли по цілому Нью Йорку. На-
лежить особливу подяку
п-ві І. Баранській, яка також,
здається, з бандуристами в
своїй хаті ледве, що могла
розминувся, а Христа пов-
них днів привозила бан-
дуристів з різних левонів.

Окрема подяка належить
п-ву Шмігліам з Квінсу, що
вийжджаючи на лавно за-
п'яновані вакації, передали
нам ключі від своєї хати.
В Нью Йорку найперше
дякуємо о. протопресвіте-
ру І. Ткачукові, який при-
няв провідника торонто-
нців. П-ву Росішевичу,
який прийняв трьох
бандуристів. Вони справді
можуть бути горді зі свого
сина Микаса, який не піліт
рік вчиться грати на наших
малих бандурах полтавках,
маючи всього десять літ, а
вже виступав з нами на
двох концертах з його ровес-
никами Тіною Берендою і
Лісою Кобилецькою.

Дякуємо всім іншим в
Нью Йорку, які прийняли
бандуристів, паням: Федюк,
Книш, Сухович, Пятіч, Кі-
ляр, панові Кефорові і пан-
ству Кондрі.

З Флашингу щиро дяку-
ємо п-ву Івасичу, який при-
няв

якнайбільшій подя-
ка належить усім батькам,
які у серця своїх дітей по-
сідали зерно любові до на-
шої немирущої бандури і
свого народу.

Д-р В. Китаєв, президент
Ліда Чорна, писар

КРАЇНИ ОПЕК, продуценти і експортери нафти, знову
нараджаються в Женеві, Швейцарія, тим разом над
розподілом квот продукції оливи для кожної країни. В
розмові з журналістами представники ОПЕК заявили, що
позицію немає жадних розбіжностей і вони сподіваються
погодити справу розподілу продукції і видобутку без
жадних подразнень.

Увага! Увага!
Вже маємо на складі книжку за видавництвом
„Провіт“, Мельбурн, Австралія
пок. ред. МИХАЙЛА ОСТРОВЕРХИ
„НА ПЕРЕКІР“
МІЛАН 1926-1931 — СПОГАДИ
Обкладинка Микола Левицького Ціна: \$7.00 з пересилкою
Мешканці стеїту Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку
Належність платна лише в американських доларах.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи“
повідомляємо всі ОРГАНІЗАЦІ
і ПОДИНОКІ ОСОБИ,
ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМИЩУВАТИ ЖАДНИХ
ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ
Окремих пистів в тій справі не будеться
відписувати.
ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ
ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОВ'Я.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ЛОПУШАНСЬКА, член УНС Відд. 168-го ім. св. Василя в Перт Амбою, Н. Дж., померла 2-го жовтня 1984 року на 86-му році життя. Нар. 12-го грудня 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1924 року. Залишила в смутку три дочки, трьох синів і онуків. Похорон відбувся 6-го жовтня 1984 року на українській католицькій цвинтарі в Говплон, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Бабин, секр.

ЕВГЕН КУШНІР, член УНС Відд. 57-го ім. св. Петра і Павла в Когові, Н. Дж., помер 2-го жовтня 1984 року на 50-му році життя. Нар. 23-го березня 1934 року в Тернополі, Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дру-
жину Дольорес, дочку Катерину Заборну і сина Стефана. Похорон відбувся 4-го жовтня 1984 року на цвинтарі Вудлов в Сиракузах, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Савків, секр.

МАРІЯ ТЕЛЮК, член УНС Відд. 320-го ім. Пресвятої Тройці в Балтиморі, Мд., померла 6-го жовтня 1984 року на 83-му році життя. Нар. 1901 року в Керні, Зах. Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку сина Володимира і Юрка та чотирьох онуків. Похорон відбувся 11-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Малко, секр.

ОЛЕНА ЗАГАРЧУК, член УНС Відд. 324-го Т-ва „Мир“ у Філадельфії, Па., померла 7-го жовтня 1984 року на 66-му році життя. Нар. 19-го серпня 1917 року в Сейнт Клер, Па. Членом УНС стала 1952 року. Залишила у смутку мужа Юліана, дочку Дарію, сина Марка, сестер Розалію, Марію, Кас і Анну. Похорон відбувся 10-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейс у Філадельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

МИКОЛА -МАНДЗІЙ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 8-го жовтня 1984 року на 86-му році життя. Нар. 4-го травня 1898 року в селі Чесники, Рогатин, Україна. Залишив у смутку дружину Анастасію, сина Івана, дочку Анну Федівку з родиною, онуків, правнука і дівчину родину в Україні. Похорон відбувся 11-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Семків, секр.

МАРТА САМУЛАК, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н. Дж., померла 11-го жовтня 1984 року на 80-му році життя. Нар. 6-го грудня 1903 року в Україні. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку дочку Стелу Ле-
стін, двох онуків і четверо правну-
ків. Похорон відбувся 13-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Матей у Вест Сенек, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Гаврус, секр.

ЮРІЙ ЛИТВИН, член УНС Відд. 350-го ім. св. Арх. Михаїла в Стемфорд, Кт., помер 30-го листопада 1984 року на 70-му році життя. Нар. 1914 в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Анну, синів Петра і Юрія, братів Петра і Василя і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 4-го грудня 1984 року на цвинтарі св. Йоана в Стемфорд, Кт.

Вічна Їй Пам'ять!
Томас Філін, секр.

СТЕФАН МАКСИМЯК, член УНС Відд. 170-го Т-ва Українська „Січ“ в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 1-го жовтня 1984 року, на 73-му році життя. Нар. в Україні. Залишив у смутку дружину Анну, сестри-
ка Вячеслава Петенка і родину в Україні. Похорон відбувся 5-го жовтня 1984 року на цвинтарі Мадонна Мавзолей у Форт Лі, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Володимир Білик, секр.

ПАРАСКЕВІЯ КОСТЕЧКО, член УНС Відд. 35-го Т-ва „Свобода“ в Чикаго, Ілл., померла на 68-му році життя. Нар. в селі Новиха, пов. Збарж, Україна. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку мужа Стефана, сина Михайла, брата Михайла Лі-
шинського у Франції і сестру Марію Фесину в Україні. Похорон відбувся 2-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа.

ДО ВИПАНУ
Хто пошукує помешкання — самітний або самітня в Ірвінгтоні, Н. Дж. — ТРИ КИНАТИ.
Прощу телефонувати на число: (201) 375-8094 від години 4-ої до 9-ої веч.

РІЗНЕ
Пошукується 2-3 особи до
АВТОВІ ПОДОРОЖІ
до Югославії і Румунії
Тел. (201) 547-3103
або (201) 332-9441

HELP WANTED
ПОТРІБНО
ГОСПОДАРЯ
до зарплати класованих св. Духа у Гемптонбургу, Н. Дж. Побажаний пенсіонер. Помешкання з усіма вигодами.
Телефон: (914) 476-0764

FUNERAL DIRECTORS
UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

UKRAINIAN NATIONAL
FURNAL SERVICE
Український Національний
Центр Патрістичний по-
годжують всі справи по-
в'язані з похороном і по-
хованням в США.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 4